

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **Z. T.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j. KUZL-27928/2021

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci brojí žalobce proti záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Městský úřad v Kroměříži (dále jen „městský úřad“) vyzval žalobce oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení dne 4. 2. 2020 k odevzdání řidičského průkazu v důsledku jeho pozbytí podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích (dále též „zákon č. 361/2000 Sb.“). Záznamy v registru řidičů byly provedeny na základě 5 příkazových bloků, přičemž 12 bodů dosáhl žalobce ke dni 30. 1. 2020. Žalobce podal proti všem uvedeným záznamům námitky, které městský úřad zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 4. 3. 2021, č. j. MeUKM/019245/2021 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

2. Odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitkách zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 10. 5. 2021. Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 4. 6. 2021.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože došlo ke zkrácení jeho práv. Žalovaný nerespektoval odvolací důvody, navíc jednotlivé bloky nebyly způsobilé k záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče.
4. Žalovaný ignoroval jím předložené důkazní prostředky a návrhy. Z nich plyne, že je běžnou prací odvolacích orgánů zabývat se jednotlivými podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti (zejména kvalitou a formální správností) pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, nebo č. j. MUCE 20786/2019 SO). I z dalších rozhodnutí jiných správních orgánů vyplývá, že se běžně zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zapisovány. Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat shodně ve věcech se shodnými či obdobnými znaky. V českém právním řádu neplatí zvykové či precedenční právo, zásada legitimního očekávání ho však *de facto* zavádí. Rozhoduje-li správní orgán určitým způsobem, je v rozporu s rovností účastníků před zákonem, pokud tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhoduje a postupuje zcela odlišně.
5. Žalobce dále konstatoval, že v odvolání napadal jednotlivé podklady pro jejich nezpůsobilost pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Respektuje názor správního orgánu, že blokové řízení je velmi specifické; toto konstatování však nemůže omluvit nedostatky, které jsou z hlediska zákonných požadavků kladeny na takový druh rozhodnutí. I v blokovém řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se zákonem tak, aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo dojít k jeho spáchání, dle jakého ustanovení zákona byl kvalifikován a jaká zákonná povinnost byla porušena. Z rozhodnutí by též měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání. Mělo by být rovněž zcela jasné, čeho se přestupce dopustil a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se správností rozhodnutí, je naprosto nesprávný. Za správnost rozhodnutí správního orgánu nemůže odpovídat přestupce.
6. Poukázal na jednotlivé příklady nezpůsobilých podkladových bloků. Z nich by mělo být v první řadě patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nepostačuje popis přestupku ve formátu „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla, ne coby spolujezdec. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným

popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Co se týče popisu místa spáchání přestupku, musí z něj být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. V takovém případě by měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích, nikoli podle zákona o silničním provozu. Údaje v rozhodnutí by též měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby byly zřejmé okolnosti daného přestupku a aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.

7. Konkrétně u příkazového bloku ze dne 20. 1. 2020 žalobce brojí proti tomu, že v kolonce č. 9 není jednoznačně uvedeno místo, kde došlo k vydání předmětného rozhodnutí, a že v kolonce č. 5 není jednoznačně popsáno spáchání přestupkového jednání. V případě příkazového bloku ze dne 2. 8. 2019 žalobce namítá, že v kolonce č. 5 není jednoznačně pospáno spáchání přestupkového jednání. Dále také v příkazovém bloku ze dne 19. 7. 2018 podle žalobce není v kolonce č. 5 jednoznačně pospáno spáchání přestupkového jednání a v kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupkového jednání, jehož se měl žalobce dopustit, uvedena pouze zkratkovitě. Mimo to jsou údaje částečně nečitelné, proto je napadené rozhodnutí formálně nesprávné.
8. V příkazovém bloku ze dne 29. 11. 2018 není přesně zjištěna osoba žalobce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a nejsou vypsány všechny nezbytné údaje (např. rodné číslo a datum narození); dostačující není ani ověření totožnosti. V kolonce určující formu zavinění není jednoznačně označeno, zda se jednalo o úmyslné či nedbalostní jednání. Dále v kolonce udávající výši finanční sankce není zřetelná výše uložené sankce a nelze ověřit, zda výše sankce uvedené slovy a číslem korespondují. V předmětném příkazovém bloku není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl vydán. Není rovněž přezkoumatelné, zda obsahuje veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, jež jej měla vydat. Také datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedeny tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný podpis žalobce, jenž má prokazovat souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Právní kvalifikace přestupkového jednání, jehož se měl žalobce dopustit, je uvedena pouze zkratkovitě, což znemožňuje posoudit oprávněnost uložené sankce. V rozhodnutí není přezkoumatelně uvedena ani doba spáchání přestupku či místo jeho spáchání. Název obce, včetně názvu ulice, není úplný, respektive je uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání. Rovněž právní kvalifikace je zapsána zkratkovitě a není zjevné, o jakou právní normu se v daném případě jedná.
9. Zpochybňuje tedy způsobilost příkazových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Žádá proto, aby se soud zabýval tím, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
10. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí o námitkách.

III. Argumentace žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Napadené rozhodnutí považuje za správné, odůvodněné, vycházející ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Podotkl, že žalobní námitky se shodují s námitkami odvolacími, proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
12. Příkazové bloky jsou k záznamu bodů do registru řidičů legálním podkladem. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nedostačuje, proto musí být doloženo i příkazovým blokem, pokud účastník tvrdí, že přestupek nespáchal. To však žalobce netvrdil. Žalobce v rámci silniční kontroly měl možnost své pochyby rozptýlit dotazy na přítomné policisty, případně mohl trvat na změnách zápisu v příkazových blocích. Tuto cestu ale nezvolil a příkazové bloky se všemi nyní namítanými „vadami“ podepsal. Lze tak mít za to, že mu byl celý obsah příkazových bloků naprosto zřejmý.
13. Na rozhodnutí v blokovém řízení nelze klást takové nároky jako na rozhodnutí správních orgánů v klasickém správním řízení. Ze všech příkazových bloků jsou seznatelné údaje podstatné pro záznam bodů. Namítá-li žalobce konkrétní nedostatky příkazových bloků, žalovaný se ztotožňuje s hodnocením správního orgánu I. stupně, který jednotlivě hodnotil veškeré podklady a dospěl k závěru, že tyto jsou způsobilé pro záznam bodů. Uváděné nedostatky vyplývají z formy blokových řízení.

IV. Posouzení věci soudem

14. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
15. Žaloba **není důvodná**.
16. Nejprve se soud zabýval námitkou nerespektování odvolacích důvodů [bod IV. A) rozsudku], následně hodnotil námitku nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů [bod IV. B)].

IV. A) Námitka nerespektování odvolacích důvodů

17. Žalobce namítá, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy, čímž zejména myslí rozhodnutí jiných správních orgánů.
18. Soud shlédl žalobcovo odvolání, ve kterém žalobce žádné konkrétní důkazní návrhy v tomto směru neuplatnil. Formulace „za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních...“ rozhodně není konkrétním důkazním návrhem. V takové situaci nebylo povinností správního orgánu si aktivně vyhledávat rozhodnutí označených správních orgánů a studovat jejich rozhodovací činnost.
19. Pokud se žalobce snaží poukázat na nerespektování ustálené správní praxe, je jeho námitka zcela nepřipadná. Odkaz na konkrétní rozhodnutí žalobce uvedl až v žalobě. Žalovanému tak nemůže vyčítat, že se konkrétní rozhodovací praxí jiných správních orgánů blíže nezabýval. Navíc s ohledem na skutečnost, že žalobce z rozhodnutí jiných krajských úřadů dovozuje jen obecný závěr, že správní orgány mají v řízení o námitkách

přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zapsány, jsou odkazovaná rozhodnutí pro nyní projednávanou věc nadbytečné. Městský úřad totiž postupoval přesně tímto způsobem. Vyžádal si zpochybněné příkazové bloky, přezkoumal je a uzavřel, že jsou pro zápis způsobilé. Postup městského úřadu přezkoumal žalovaný a sám zpochybněné příkazové bloky podrobil přezkumu (str. 6 napadeného rozhodnutí).

20. Zásadní je, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řídil ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která poskytuje správním orgánům významné vodítko při výkladu zákona. Navíc nutno dodat, že praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, čj. 1 As 473/2020-38).
21. Za této situace nelze žalovanému vytýkat nerespektování odvolacích důvodů či ignorování předložených důkazních prostředků spočívajících v rozhodnutích jiných správních orgánů v typově obdobných záležitostech. Žalovaný se navíc k odlišné rozhodovací činnosti jiných správních orgánů vyjádřil na str. 11 napadeného rozhodnutí. Je nutno odlišovat nevypořádání námitek od nesouhlasu žalobce se způsobem, jakým byly vypořádány.
22. Námitka tak není důvodná.

IV. B) Námitka nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů

23. Dále žalobce namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. K tomu uvádí i konkrétní argumentaci vztahující se k jednotlivým příkazovým blokům. Jedinou výjimku z tohoto je příkazový blok ze dne 30. 1. 2020, proti němuž konkrétní námitky neuvádí. Vůči němu žalobce podal, ke Krajskému ředitelství policie Zlínského kraje, návrh na zahájení přezkumného řízení, přičemž ten na základě provedeného šetření neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení.
24. Soud předesílá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb.) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán (ani soud) však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V tomto ohledu postupovaly správní orgány v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
25. Jak setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), blokové řízení je zjednodušeným řízením, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazového bloku proto vyplývají z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za

přestupky a řízení o nich (dále též „přestupkový zákon“), v § 92 tohoto zákona. Pokutový blok není způsobitelným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (...). V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.*“ Současně v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že na pokutový blok nelze nahlížet s „rigidní přísností.“ I v případě, že by některý údaj chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti, nevyvolalo by to jeho nezpůsobitelnost být podkladem. V každém konkrétním případě je proto třeba posuzovat, zda určité pochybení může mít dopad na způsobitelnost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Soud k danému pro úplnost uvádí, že daná judikatura je použitelná i pro příkazní řízení podle § 90 a nasl. přestupkového zákona účinného od 1. 7. 2017.

26. Podle § 92 odst. 2 přestupkového zákona se v příkazovém bloku uvede:

- „a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,*
- b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,*
- c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,*
- d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,*
- e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,*
- f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,*
- g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,*
- h) označení správního orgánu,*
- i) jméno, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby, nebo služební číslo anebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,*
- j) podpis oprávněné úřední osoby,*
- k) datum a místo vydání příkazového bloku a*
- l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“*

27. Žalobce zpochybnil příkazový blok ze dne 20. 1. 2020, konkrétně kolonku č. 5 týkající se popisu skutku a kolonku č. 9 vztahující se k místu vydání předmětného bloku. Ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného příkazového bloku (číslo blok

C1004296, série AC/2017) byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 7 odst. 1 písm. c) tohoto zákona. V kolonce č. 5, konkrétně kolonka nazvaná popis skutku – čas, místo a způsob spáchání, je uvedeno: „Dne 20. 1. 2020 v 15:55 HOD, D1, km 208 směr Vyškov, RZ: X, § 7/1 c, z. č. 361/2000 SB – za jízdy držel hovo. zařízení v ruce.“ Podle soudu správní orgán použil u daného příkazového bloku zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je naprosto zjevné, že řidič, žalobce, porušil zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení jako řidič, což vyplývá z odkazu na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť předmětné ustanovení zakazuje řidiči vozidla držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj. Taktéž místo spáchání přestupku je v předmětném příkazovém bloku popsáno zcela jednoznačně. Pochybnosti o místě vyhotovení příkazového bloku, označeného jako „D1“, nejsou podle soudu na místě.

28. K příkazovém bloku ze dne 2. 8. 2019, č. B0475720, série AB/2017 žalobce namítal, že v kolonce č. 5 není jednoznačně popsáno místo spáchání přestupkového jednání. Žalobci byla v daném případě uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 6 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. V kolonce č. 5 je uvedeno: „Dne 2. 8. 2019, 9:05 hod v Nemotice, RZ X, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, lékařské potvrzení nevlastní.“ I v daném případě je ze skutkové věty naprosto zjevné, že žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásmem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního zákona, přičemž daná povinnost vyplývá z § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Žalobce přitom nezpochybňuje, že by byl držitelem příslušného lékařského potvrzení. Rovněž místo spáchání je podle soudu uvedeno dostatečně určitě. Příkazový blok neobsahuje strohé údaje „neužil BP“, „pásy“ ani údaj „řidič pásy“, jak žalobce tvrdí v žalobě. Výhrady proti předmětnému příkazovému bloku tak nejsou oprávněné.
29. Dále žalobce zpochybnil v příkazovém bloku ze dne 19. 7. 2020, č. B0933698, série AB/2017, kolonku č. 5, konkrétně, že není zjevná právní kvalifikace povinnosti uložené zákonem, jejímž porušením mělo dojít ke spáchání předmětného přestupkového jednání, a dále kolonku č. 6, v níž je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání zkratkovitě. V daném případě byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 6 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. V kolonce č. 5 je uvedeno: „19. 7. 2018, 10:00, D1 km 194/Praha, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, LP nevlastní, § 6/7a z. č. 361/2000 Sb., nepředložil řidičský průkaz, X.“ Ze skutkové věty zřejmé, že žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásmem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního zákona, přičemž daná povinnost vyplývá z § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Ani v tomto případě žalobce nezpochybňuje, že by byl držitelem příslušného lékařského potvrzení. Příkazový blok neobsahuje strohé údaje „neužil BP“, „pásy“ ani údaj „řidič pásy“. Užití zkratky „bezp. pásem“ soud nepovažuje za strohý údaj, neboť z celkového popisu uvedeného v kolonce č. 5 je zřejmé čeho se žalobce dopustil. Dále je ze skutkové věty zřejmé, že žalobce porušil povinnost mít při řízení u sebe řidičský průkaz, přičemž tato povinnost vyplývá z § 6 odst. 7 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Námitky žalobce směřující vůči danému příkazovému bloku nejsou důvodné.

30. K příkazovému bloku č. B0932789, série AB/2017, ze dne 29. 11. 2018, žalobce namítá, že nebyla přesně zajištěna osoba přestupce a ověření totožnosti není dostačující. Dále, že právní kvalifikace je uvedena zkratkovitě, z kolonky udávající výši finanční sankce není zřetelná výše sankce, v kolonce č. 7 není jednoznačně označena forma zavinění, ani není jednoznačně určeno místo vydání předmětného příkazového bloku, resp. doba a místo spáchání přestupku. V předmětném případě byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod. 4 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se dopustil porušením § 18 odst. 4 tohoto zákona. V kolonce č. 5 je uvedeno: „29. 11. 2018 v 9:58 hod, Nesovice, č. II/429, překročení rychlosti v obci - § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., RJ=50/69/66, RZ X.“ Soud má za to, že kolonkách č. 1-4 je zcela konkrétně zjištěna osoba přestupce, konkrétně je zde uvedeno: „Z. T., X, K., C. 199, OP č. X.“ Není zřejmé, jaké další údaje by žalobce považoval za nezbytné, neboť v daném případě správní orgán ověřil jeho totožnost předloženým občanským průkazem. Uvedení rodného čísla v příkazovém bloku není povinnou náležitostí. Ani námitku vůči finanční sankci neshledává soud důvodnou. Z kolonky č. 8 je zřetelné, že výše uložené pokuty je číselně vyjádřena „500,-“ a slovy „pětset-“. Nepřípadné jsou rovněž výhrady vůči místu vyhotovení příkazového bloku. Z bloku jednoznačně plyne, že byl vyhotoven v Nesovicích. V předmětném příkazovém bloku je zřetelně označena osoba oprávněná k vydání bloku, jakož i datum jeho vydání. Příkazový blok tak je plně přezkoumatelný. Ze skutkové věty se podává, že žalobce porušil povinnost, že řidič smí jet v obci rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹, přičemž daná povinnost vyplývá z § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. Soud nesouhlasí se žalobcem, že by předmětné ustanovení nebylo v příkazovém bloku uvedeno konkrétně. Místo a doba spáchání přestupku jsou také vymezeny jednoznačně. Je zde uvedeno datum, čas i označení obce (včetně čísla silnice), kde bylo přestupkové jednání uskutečněno. Uvedení přesné kilometráže silnice coby označení místa spáchání přestupku není nutné, je-li toto místo dostatečně přesně specifikováno jinak, což bylo v daném případě splněno.
31. Forma zavinění představuje jednu ze zákonných náležitostí příkazového bloku [§ 92 odst. 2 písm. f) přestupkového zákona]. Jak však soud uvedl výše v bodě 25, ne každé pochybení (ač už formální či obsahové) má dopad na způsobilost příkazového bloku být podkladem pro zápis bodů. Z předmětného příkazového bloku, kolonky č. 7, je zřejmé, že správní orgán neoznačil formu zavinění, tedy, že blok neobsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti. Žalobce však příkazový blok podepsal, přičemž ani ve lhůtě podle § 100 přestupkového zákona nepodal návrh na zahájení přezkumného řízení k příslušnému správnímu orgánu. Pokud bylo přestupkové jednání v příkazovém bloku popsáno jednoznačně, že jej nelze zaměnit za jiné jednání, ani není sporu o tom, kolik bodů má být za daný přestupek zaznamenáno, nemůže absence údaje o zavinění mít dopad na způsobilost příkazového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů (shodně viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 4. 2022, č. j. 22 A 7/2021-33, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2022, č. j. 30 A 74/2021-60). V daném případě tak má soud za to, že je z příkazového bloku je zřetelné, že se žalobce přestupkového jednání (překročení povolené rychlosti v obci) dopustil, jakým způsobem, kdy a kde se tak stalo. Jednání žalobce jako řidiče bylo v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že je nelze zaměnit za jiné jednání. Mimo to forma zavinění není jakkoliv významná pro zápis odpovídajícího počtu bodů. V případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km.h⁻¹ a více v obci nebo o 30 km.h⁻¹ a více mimo obec, dle přílohy zákona č. 361/2000 Sb., se jedná o 2

body, bez rozdílu na formu zavinění. Absence údaje o zavinění v posuzované věci tak nemohla mít dopad na způsobilost příkazového být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.

32. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, není v rozporu s nynějšími závěry soudu. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že správní orgán je oprávněn v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam. Zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Navíc Nejvyšší správní soud citovaným rozsudkem „nezakázal“ strohé a zkratkovité formulace, jak se mylně domnívá žalobce. Uvedl, že jsou přípustné, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (což potvrdila navazující judikatura Nejvyššího správního soudu - např. rozsudek č. j. 4 As 27/2020 - 25).
33. Soud proto shrnuje, že popisy skutků v příkazových blocích, jež sloužily jako podklad pro rozhodnutí městského úřadu, jsou v blokovém řízení zcela postačující. Výstižně a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat. Ke všem případům je pak možno též konstatovat, že dostatečným a jednoznačným způsobem, a to zejména s ohledem na povahu předmětných přestupků, jsou v dotčených blocích specifikována i místa spáchání přestupků. Všechny příkazové bloky obsahují rovněž zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Žalobcovo lpění na tzv. „správné právní kvalifikaci“ lze považovat za výraz přehnaného právního formalismu. Z žádného bloku nevystává pochybnost ani o věcné příslušnosti orgánu, který jednotlivý blok vydal, či o veřejné přístupnosti míst, na nichž došlo ke spáchání přestupků. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem netvrdil, že by se některého vytykaného jednání nedopustil.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Soud se tak ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných příkazových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče.
35. Ačkoliv žalobce žádné důkazní návrhy v žalobě výslovně nevznesl, zaslal soudu spolu s žalobou několik rozhodnutí různých správních orgánů (rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019 a kopie příkazových bloků jiných osob nesouvisejících s nyní projednávanou věcí). I Pokud by předmětné listiny uplatňoval jako důkazní návrh, soud jimi pro nadbytečnost dokazování neprováděl. V dané věci nevystala potřeba zohlednit praxi jiných správních orgánů. Navíc žalobcova z argumentace o odlišné praxi správních orgánů dovozoval obecné závěry, které správní orgány v nynější věci respektovaly (viz bod 19 shora). Důkazy předkládané k návrhu na přiznání odkladného účinku byly vyčerpány rozhodnutím o něm.
36. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.

38. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se žalovanému v řízení náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. ledna 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu